

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 7 JULI 2005

inzake

**het ontwerp van besluit houdende organisatie van de ordonnantie betreffende
de gewestelijke steun voor de algemene investeringen ten gunste van de
micro-, kleine en middelgrote ondernemingen**

ONTWERP VAN BESLUIT HOUDENDE UITVOERING VAN DE ORDONNANTIE VAN 1 APRIL 2004 BETREFFENDE DE GEWESTELIJKE STEUN VOOR DE ALGEMENE INVESTERINGEN TEN GUNSTE VAN DE MICRO-, KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 7 juli 2005

Aanhangigmaking

Op 13 juni 2005 heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege de Minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest belast met Economie een adviesaanvraag ontvangen inzake het ontwerp van besluit houdende organisatie van de ordonnantie betreffende de gewestelijke steun voor de algemene investeringen ten gunste van de micro-, kleine en middelgrote ondernemingen.

Ingevolge de werkzaamheden van zijn Uitgebreid Bureau van 30 juni 2005, waar de vertegenwoordigers van de Minister werden gehoord, formuleert de Economische en Sociale Raad het volgend advies.

Advies

Algemene beschouwingen

De Raad herinnert eraan dat de wetgeving betreffende de economische expansie aanvankelijk in hoofdzaak de bevordering van de economische ontwikkeling beoogde. Met het sluiten van het 'Sociaal Pact voor de Werkgelegenheid van de Brusselaars' (SPWB) en van het 'Contract Economie-Tewerkstelling' (CET) werd de doelstelling inzake de ontwikkeling van de economie gekoppeld aan deze van de ontwikkeling van de werkgelegenheid en werd de steun in dit licht « contractueel vastgelegd ».

De Raad stelt vast dat het toekennen van de aanvullende steun voor de doelstellingen van de Regering op het vlak van werkgelegenheid door het ontwerp ondergeschikt is aan het naleven van de voorwaarden, die als cumulatief zouden kunnen worden beschouwd. Eén ervan vereist bovendien de uitvoering van een bedrijfsverkeersplan, overeenkomstig de ordonnantie van 25 maart 1999 en het regeringsbesluit van 5 februari 2004. Deze wetgeving behoudt deze verplichting voor aan ondernemingen, die meer dan 200 personen tewerkstellen. Het besluit zou deze verplichting aldus willen opleggen aan alle ondernemingen, zelfs de micro-ondernemingen, die een investeringssteun vragen.

De Raad begrijpt dat de Regering de mobiliteits- en milieuproblemen wil aanpakken en oplossen. Hij is evenwel van oordeel dat deze voorwaarde niets te maken heeft met de problematiek, waar het creëren van banen prioritair is, en dat ze de voorwaarde waaraan ze is gekoppeld, met name « de aanwerving van personeel in het jaar dat de steunaanvraag voorafgaat, via de diensten van de BGDA » zou kunnen verzwakken of zelfs neutraliseren.

De Raad is van mening dat men alle voorwaarden, die niets met de prioritaire doelstellingen van de ordonnantie te maken hebben, moet schrappen.

Het ABVV en het ACV zijn overigens van oordeel dat het ontwerp van besluit de filosofie van de ordonnantie aangaande het doelgericht aanwenden van de steun en het doorslaggevend karakter van deze steun in de investeringsbeslissing niet naleeft en de versnippering van de steunmaatregelen nergens tegengaat. Ten opzichte van het vorig ontwerp van besluit, dat in juli 2004 aan het advies van de Raad werd voorgelegd, stellen ze vast dat de ondernemingen het plafond van de steun veel gemakkelijker zullen bereiken. Bijgevolg vragen ze zich af welke sectoren of ondernemingen noch echt prioritair zijn. Bovendien betreuren ze dat de dimensie "werkgelegenheid" paradoxaal verzwakt uit dit nieuw ontwerp van besluit komt. Met enkel de aanvullende economische steunmaatregelen kunnen de ondernemingen immers tot 12,5 % op een maximum van 15 % ontvangen.

Het ABVV en het ACV vragen dat men de hele wetgeving betreffende de economische expansie opnieuw van alle kanten zou bekijken en opnieuw zou evalueren ter gelegenheid van de werkzaamheden inzake de werkterreinen, die in het CET zijn voorzien.

De middenstandsorganisaties zijn van oordeel dat het ontwerp van besluit het beginsel van het doelgericht aanwenden van de steun naleeft, zoals het GewOP en het CET dit voorzien. Het ontwerp van besluit beantwoordt bovendien op twee wijzen aan het doorslaggevend karakter van de steun: door enerzijds een zeer intensieve steun en anderzijds hiertoe kortere administratieve termijnen vast te stellen.

Het VOB en de representatieve middenstandsorganisaties staan positief tegenover de bepalingen van het besluit, die zowel de aanvragers van de steun als de administratie uiterste termijnen opleggen om dossiers in te dienen en af te sluiten.

Bijzondere beschouwingen

Artikel 2 § 2 eerste streepje

In tegenstelling tot wat deze bepaling voorziet, stelt de Raad voor dat de investeringen voor een aanpassing aan de nieuwe normen en standaarden ook van het recht op steun zouden kunnen genieten.

Hoewel de aanpassing aan de Europese normen verplicht is, impliceert deze vaak aanzienlijke investeringen. Deze kunnen de gelegenheid vormen om de installaties te moderniseren, wat men dient aan te moedigen.

Hetzelfde geldt voor het invoeren van nieuwe standaarden, die aan diverse vereisten zouden kunnen beantwoorden, zoals de investeringen die de energieprestatie van de gebouwen beogen. Bovendien zouden dergelijke investeringen, die artikel 7 § 2 als « prioritaire » investeringen beschouwt, niet van het recht op steun in toepassing van § 2 van artikel 2 mogen worden uitgesloten.

Artikel 3 § 3 tweede lid

De Raad onderlijnt dat het niet opportuun, en zelfs niet realistisch is om de toelaatbaarheid van investeringen voor « het opstarten van een nieuwe activiteit » te koppelen aan voorwaarden betreffende « de laatste drie boekjaren die aan de indiening van het dossier zijn voorafgegaan ». De toelaatbaarheidsvoorwaarden moeten samenhangen met de aard van de investering, die in dit geval bestaat uit het creëren van een activiteit die tevoren niet bestond, ook al vloeit de creatie van deze nieuwe activiteit voort uit een bestaande onderneming.

Artikel 3 § 5

De representatieve werknemersorganisaties willen de dynamiek respecteren, die ernaar streeft dat de steunmaatregelen tot de investeringsbeslissing aanzetten en na de beslissing geen buitenkansjes meer opleveren. Daarom zijn ze voorstanders van de retroactiviteit van deze steunmaatregelen.

De middenstandsorganisaties staan positief tegenover de bepaling van artikel 3 § 5 van het ontwerp van besluit, dat voorziet dat een termijn van zes maanden vóór de inschrijvingsdatum voor de facturen betreffende de investering in aanmerking wordt genomen. Ze herhalen dat alle economische operatoren niet over dezelfde informatie beschikken en de dossiers niet op dezelfde wijze administratief kunnen behandelen. Het Gewest heeft onvoldoende middelen om de informatie en de begeleiding van alle economische operatoren te verzekeren. Heel wat micro-ondernemingen zijn niet op de hoogte van de bestaande overheidssteun en hebben geen interne administratieve diensten om hun dossier in te dienen. Het toekennen van een termijn is rechtvaardig en laat toe om concurrentievervalsingen tegen te gaan ten nadele van de minder goed of zelfs helemaal niet geïnformeerde economische operatoren en van deze die op het administratief vlak minder gewapend zijn. Deze termijn wordt trouwens tegenwoordig toegekend.

Artikel 3 § 6

Het ABVV stelt vast dat ten opzichte van het vorig ontwerp van besluit de toelaatbare investeringsbedragen werden verlaagd. Aldus gaat men voor de kleine ondernemingen van 50.000 naar 30.000 € en voor de middelgrote ondernemingen van 125.000 naar 100.000 €. Bovendien bedroeg vroeger de minimaal toegekende premie 1.000 €. In het nieuwe ontwerp van besluit is er geen minimumdrempel meer. Het ABVV vindt dat deze wijzigingen niet samengaan met de wil om de grote investeringen te bevorderen en dus om de versnippering van de steunmaatregelen tegen te gaan.

Het ABVV staat evenwel positief tegenover de stijging van het minimumbedrag van de in aanmerking genomen facturen van 125 naar 500 €.

Artikel 6 § 1

Verwijzend naar zijn algemene beschouwing vraagt de Raad dat de opmaak van § 1 enerzijds geen enkele dubbelzinnigheid zou toelaten inzake het niet-cumulatieve karakter van de toekenningsvoorwaarden van de aanvullende, aan de doelstellingen van de Regering inzake tewerkstelling gekoppelde steun. Anderzijds vraagt hij dat elke overweging, die niets met de doestelling van creatie van banen te maken heeft, uit deze paragraaf zou worden geschrapt. Bijgevolg moet de tekst als volgt luiden :

'De aanvullende steun zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, van de ordonnantie kan 7,5 % bedragen voor de micro-ondernemingen, 5 % voor de kleine ondernemingen en 3,5 % voor de middelgrote ondernemingen, wanneer één van de volgende voorwaarden is vervuld :

- de onderneming stelt een laag- of middengeschoolde werknemer tewerk ;
- de onderneming stelt werknemers tewerk waarvoor ze een vermindering van de sociale bijdragen geniet ;
- de onderneming is aan het uitbreiden ;
- de onderneming heeft personeel aangeworven tijdens het jaar dat voorafgaat aan de steunaanvraag, via de diensten van de BGDA, of heeft een samenwerkings-overeenkomst gesloten met de BGDA tijdens de 2 jaar die voorafgaan aan de steunaanvraag.'

De representatieve werknemersorganisaties en de middenstandsorganisaties vragen om een als volgt geformuleerd streepje toe te voegen :

- de onderneming stelt bij haar aanvraag plaatselijke arbeidskrachten tewerk, die voor meer dan 65 % in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest woonachtig zijn.

Het VOB betwijfelt of dit voorstel verenigbaar is met de Europese wetgeving betreffende het vrij verkeer van personen. Het voorstel verliest trouwens zijn nut indien de voorwaarde van het beroep op de diensten van de BGDA wordt gehandhaafd. In dit opzicht stelt het VOB voor dat de opmaak van deze voorwaarde zich zou inspireren op de formulering van § 2 van artikel 6. De tekst van het 4de streepje van § 1 zou bijgevolg als volgt luiden : « - de onderneming heeft personeel aangeworven tijdens het jaar dat voorafgaat aan de steunaanvraag en toont aan dat ze vóór de beslissing tot aanwerving de BGDA heeft geraadpleegd ».

Het VOB is van oordeel dat deze formulering de voorwaarde betreffende de raadpleging van de BGDA laat voortbestaan, maar dat ze van deze voorwaarde een middelenvereiste maakt, die in tegenstelling tot de oorspronkelijke tekst de onderneming, die in de voorstellen van de BGDA geen voldoening heeft gevonden of die geen enkel voorstel van de BGDA heeft ontvangen, niet uitsluit van het recht op aanvullende steun.

De middenstandsorganisaties sluiten zich aan bij het herschrijven van het 4de streepje van § 1 door het VOB.

Artikel 6 § 2

Het VOB wijst erop dat deze bepaling letterlijk overeenkomt met de tekst van de ordonnantie en dus niet als dusdanig in de kern van het besluit moet worden herhaald.

Artikel 6, § 3 5°, § 4 4° en § 5 4°

Overeenkomstig zijn algemene beschouwingen en zijn verzoek om § 1 van artikel 6 te herschrijven, vraagt de Raad om de voorwaarde betreffende de vrijwillige of verplichte opstelling van een bedrijfsverkeersplan, overeenkomstig de ordonnantie van 25 maart 1999 en het regeringsbesluit van 5 februari 2004, uit deze drie paragrafen te schrappen.

Artikel 7 § 1

De Raad vraagt om de § aan te vullen met de woorden 'en in de industriezones van de GOMB'.

Artikel 7 § 3 4°, § 4 3° en § 5 4°

De Raad vraagt om deze punten aan te vullen met de woorden 'en in de industriezones van de GOMB'.

Artikel 10 § 1

De middenstandsorganisaties en de representatieve werknemersorganisaties herhalen hun beschouwingen, die ze bij artikel 3 § 5 hebben geformuleerd.

*
* *